

[Økonomiministeren]

Så kan man stille spørgsmålet, hvor stor skade der sker ved det. Det er så en anden side af sagen. Hvor stor er skaden ved det? Ja, det kommer an på, hvordan renteudviklingen og vores renteniveau i forhold til andre landes renteniveau er, for det er jo kun i tilfælde af, at man kan låne billigere i udlandet, at interessen for sådanne finanslån er stor, og jo længere det danske renteniveau bringes ned, des mindre interessant bliver en diskussion om dette emne, for så vil det ikke have de virkninger og den interesse, som man måske tror i øjeblikket. Ser vi på renteniveauerne, er det jo efterhånden sådan, at det kun er relativt få lande, der har et lavere renteniveau, end vi har her i Danmark, og disse lande har jeg i hvert fald forstået at man fra finansministeriets side med hensyn til lånoptagning forsøger at udnytte i den udstrækning, det er muligt, og som der er behov for.

Et andet spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard rejste, var spørgsmålet om, hvorvidt man kan finde nye metoder til et bedre samarbejde om drøftelser om det pengepolitiske, og jeg tror, jeg var inde på i min redegørelse, at det synes jeg ville være nyttigt, men det er vel en analyse og en vurdering, som jeg går ud fra vil finde sted i forbindelse med det lovforslag, som skal behandles herefter. Hvis det kommer i politisk-økonomisk udvalg, får man dér mulighed for mere indgående at vurdere disse ting. Hr. Ivar Nørgaard rejste også spørgsmålet om en mere regelmæssig orientering i politisk-økonomisk udvalg i stedet for i et valutaudvalg. Jeg skal overhovedet ikke blande mig i – det er ikke regeringens opgave – hvor folketinget vil have sin orientering. Om det skal være i politisk-økonomisk udvalg eller det skal være i et valutaudvalg er set fra et regeringssynspunkt uinteressant. Derimod er det, set fra et regeringssynspunkt, naturligvis interessant at kunne sige, at vi gerne vil medvirke til, at man får den bedst mulige orientering om de beslutninger, der træffes på disse områder.

Jeg tror, det var hr. Jes Lunde, der var inde på det spørgsmål – i hvert fald blev spørgsmålet rejst – om man kunne få nationalbankdirektøren i samråd. Det rejser jo et helt principielt problem.

Jeg erindrer, at nationalbankdirektøren en enkelt gang, måske nogle enkelte gange, har været i samråd i et folketingsudvalg, men jeg

ved også, at det er en sag, der rent principielt har været overvejet, om man i udvalgene almindeligvis skulle kunne kalde personer uden for folketinget i samråd, altså til drøftelse og til høring, men det skal jeg ikke blandé mig i. Jeg vil bare nævne, at man naturligvis må være opmærksom på, hvilke konsekvenser det vil kunne indebære. Det må også være en af de ting, som man nærmere må overveje under den videre behandling af det næste lovforslag.

De bemærkninger, der i øvrigt har været fremme fra forskellig side, har jo kørt på – her tænker jeg på oppositionspartierne – at man ønskede en anden økonomisk politik. Det er forståeligt, fordi man har en anden opfattelse af, hvad der skal gennemføres, så det skal jeg ikke bebrejde nogen. Jeg kan kun sige, at for regeringen er det vældig vigtigt, at det, der tilrettelægges, også på det valutariske og det pengepolitiske område, har det sigte at fremme den økonomiske politik, som vi mener tjener beskæftigelsen og produktionen bedst, og det har været et af ledemotiverne i den holdning, vi har haft til de forslag, der her har været fremme.

Må jeg sige med hensyn til Børsens artikel, som hr. Jes Lunde henviste til, om disse bevægelser ud og ind, at man skal være opmærksom på, at en stor del af disse bevægelser er udtrækninger og refinansieringer af en række af de obligationer, der i øjeblikket befinder sig i udlandet, og her vil der altid være store bevægelser uden hensyn til, om der er noget nettosalg. At det griber forstyrrende ind på børsen, som det fremgår af artiklen, har jeg måske lidt svært ved at se, for tager vi den seneste tids udvikling på børsen, så har den jo været forbavsende stabil. Det er bevægelser på 1/4 point opad den ene dag, og 1/4 point nedad den anden dag, og det har i adskillige uger været forbavsende stabilt. Jeg har måske derfor lidt svært ved at se, at disse almindelige pengepolitiske transaktioner, som er et naturligt led i den friere valutahandel, skulle skabe de helt store problemer på disse områder.

Disse bemærkninger er måske ikke så udtømmende, men jeg synes ikke, at det, der er sagt, har givet anledning til, at jeg kommer med flere bemærkninger.

Ivar Nørgaard (S):